

tiempo y, sobre todo, y vuelvo a insistirles sobre el tema, la tranquilidad en la escucha de la persona que está en la tribuna. Si ustedes empiezan constantemente a hablar unos y otros y se van pasando la palabra interrumpiendo a quien está en la tribuna, yo voy a tener que posponer el reloj, para luego poderse expresar con tranquilidad. *(Veus)*

Yo supongo que son los atascos del tráfico lo que les ha alterado esta mañana a todos ustedes.

Por favor, señores diputados.

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

Senyor Joan Ignasi...

El senyor Pla i Durà:

Gràcies, senyor president.

La veritat és que no sé per a on començar esta pregunta este matí... Després del que he escoltat, senyor Camps, estic totalment obnubilat, no puc entendre com vosté passa amb tanta facilitat de la realitat a eixos somnis, a eixes grans, en un tema tan seriós com el de la seguretat.

Perquè vosté ha estat delegat del Govern i les taxes de criminalitat més altes de la Comunitat Valenciana en la història! era quan vosté estava de delegat del Govern, per l'amor de Déu! *(Aplaudiments)*

Però, bé, el recolzem en això que ha dit, més policies i més guàrdies civils, anem a recolzar-lo, perquè, efectivament, esta comunitat es mereix més seguretat. Ara *(veus)*, dubte molt que vosté siga capaç de fer això que ha dit, dubte moltíssim. Perquè igual que no ha fet els hospitals, igual que no ha fet els centres de salut, no farà les comissaries. Va, per favor! *(Aplaudiments)*

Home, el recolzem *(veus)*, perquè a la millor, a més de policies i guàrdies civils també posen vostés els presos, eh, també posen els presos... *(Aplaudiments)* Del que anem a parlar ara, perquè, mire *(veus)*, m'agradaria que, senyor Camps, vosté hui donava una resposta d'un tema que, efectivament, és un tema que preocupa, encara que no aparega en les enquestes, però preocupa a aquells que creguem de veritat en la qualitat democràtica de la nostra comunitat. *(Un diputat diu sense micròfon: «Marbella, Marbella...»)*

Jo només he de dir-li que són fets objectius, que en les darreres setmanes han aparegut tota una sèrie d'informacions relatives a temes que estan en els tribunals, que no s'inventa l'oposició, que no s'inventen els mitjans de comunicació, estan en els jutjats, que afecten alts càrrecs o responsables del Partit Popular i estan en els jutjats. Li ho reitere, este tema és important, perquè afecta a la qualitat democràtica. És a dir, n'hi han molts responsables del PP que estan en els jutjats, o bé perquè els han obert diligències o bé perquè estan imputats per suposats casos de corrupció. El del cas Fabra és el més evident. El cas Fabra a més ha fet que en els darrers temps aparega, aixina ho ha decidit l'audiència de Castelló, que determinats alts càrrecs del Partit Popular en l'època d'Aznar hagen d'anar a comparèixer i testificar, entre ells també el portaveu del govern. Apareix el senyor Pedro Hernández Mateo, alcalde de Torrevella, imputat per informació privilegiada. S'han obert diligències a Oriola, que afecta l'alcalde d'Oriola, per suposats casos de corrupció. Afecta al cas Ivex, al cas Ivex, que està obert en els tribunals i que hi ha diversos, diversos exalts càrrecs de la Generalitat imputats.

Per tant, senyor Camps, jo crec que hui toca, davant estos fets objectius, preguntar-li quines mesures pensa pren-

dre vosté, de veritat, des del punt de vista polític, per a fer front a esta situació que afecta de veritat també la imatge de la Comunitat Valenciana, igual que la inseguretat ciutadana.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gracias, presidente.

El senyor president:

¡Por favor! *(Pausa)*.

Señor presidente, por favor.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Pla, efectivamente le agradezco además el reconocimiento a la necesidad de que hay de poner en marcha cuanto antes, por parte del gobierno de España, un plan centrado en nuestra comunidad para mejorar nuestra seguridad ciudadana. Le agradezco, y además le solicito ya, que a los alcaldes del Partido Socialista vaya trabajando con ellos para que nos hagan las propuestas necesarias y también la dotación de suelo necesario para la construcción de estas comisarías y de estos cuarteles de la Guardia Civil.

Hablar de seguridad ciudadana es hablar de algo realmente importante. El gobierno valenciano se compromete con sus conciudadanos que en todos los municipios donde haga falta se ponga en marcha un equipamiento de estas características. Y, como no podía ser de otra manera, lo haremos junto al gobierno de España. E invito...

El senyor president:

Señor Vicente, por favor.

El senyor president del Consell:

E invito, y me parece excepcional la reflexión que usted ha hecho a los grupos de oposición a que colaboren con el gobierno para esta cuestión, que es una cuestión que, desde luego, supera a partidos políticos, porque es una cuestión que tiene directa relación con la calidad de nuestra democracia y con la seguridad de nuestros conciudadanos.

Respecto de la cuestión que usted planteaba esta mañana, en primer lugar, nunca habría que olvidar algo tan importante en democracia como es la presunción. En segundo lugar, el papel de la justicia. Y, en tercer lugar, señor Pla, y permítame que se lo diga, tampoco se puede tener una relación de propuestas de titulares y olvidarse de otros titulares. Porque si yo pongo a hacer aquí relación expresa de titulares, de cuestiones que afectan a su partido, e incluso a su propia persona, podríamos no salir del hemiciclo *(remors)* en toda la mañana.

Pero le haré una siguiente reflexión. ¿Por qué unos titulares la Fiscalía los lleva ante el juez y otros titulares la Fiscalía no los lleva ante el juez? Es una cuestión que también preocupa a la opinión pública *(el senyor president colpeja amb la maceta)*. Es una cuestión que preocupa a la opinión pública. Nos gustaría saber a todos nosotros también

por qué algunos titulares el fiscal los lleva sin pruebas –por que hay que recordar que el juez acaba de pedir las pruebas al fiscal de estas imputaciones–, por qué algunos titulares terminan, de la mano del fiscal, delante del juez, y otros titulares no terminan delante del juez.

La calidad democrática, señor Pla, también se mide, también se mide cuando se utiliza el mismo rasero para todos los titulares.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Por favor, señores, luego comentan todo lo que quieran. Dejen de dialogar, por favor, señores.

El senyor Pla i Durà:

Sí, gràcies.

Senyor president, mire, jo li he formulat una pregunta. Li pregunte jo, no parle de titulars, parle de fets objectius. Li he reiterat...

El senyor president:

Señor González.

El senyor Pla i Durà:

Són fets objectius, inclús alguns d'ells abans que hi haguera un canvi de govern i, per tant, canvi de fiscal. Alguns d'ells estan oberts abans. I estic parlant-li de fets objectius. Fets objectius són: que hi ha diligències obertes i que hi ha imputats, únicament i exclusivament.

I és una queixa social que li trasllade. Perquè, evidentment, hi ha molta gent que espera les seues respostes. Perquè els seus silencis, els seus silencis davant d'estos temes són silencis que comencen a preocupar a molts ciutadans de bé d'esta comunitat. Els seus silencis, senyor Camps, moltes vegades colpegen més fort els timpans de molts ciutadans de bé que la paraula corrupció.

I mire, ciutadans que volen respostes i decisions polítiques exemplars, polítiques. Des dels jutjats ja decidiran el que siga. Però davant la situació que tenim, necessiten de respostes i decisions polítiques exemplars d'aquell que té la màxima responsabilitat en la Generalitat Valenciana, i a més la màxima responsabilitat en el Partit Popular, que és qui sustenta el Consell. Respostes i decisions polítiques, senyor Camps, per a llavar la imatge de la política. I dels qui exercim la política, que en la major part de casos són persones dignes i honrades. Evidentment el que volem és que en eixa actuació seua es pose fi a un judici que pot produir-se des del punt de vista social, que per uns pocs paguem tots. Que es pose fi al judici social que, en definitiva, faça que davant la seua passivitat hi haja molta gent que es desenganye de la política i d'aquells que l'exercim en total honestedat i honradesa.

Sé que és dur i difícil prendre decisions. Sé que es dur perquè parlem de persones, és evident. Però cal prendre-les, senyor Camps. Estic convençut que cal prendre-les. Mire, he tingut oportunitat de sentir com és de dur açò. L'únic cas que un responsable polític del meu partit, l'únic cas que un responsable polític del meu partit ha estat en la mateixa situació que tots els responsables del seu partit que li he citat, confie, perquè són persones, com crec que vosté també ho farà en els qui el rodegen, en la seua honorabilitat, i per això és difícil. Però, evidentment, des d'eixa perspectiva, confie en el meu

alcalde, que a dia de hui està suspès de militància mentre acabe el procediment judicial. I confie en ell. Però he donat una mostra molt clara, que m'agradaria que fóra la que vosté donara en tots estos casos, que les coses no es poden admetre de la mateixa manera.

Jo crec que vosté hui té una oportunitat, senyor Camps, de prendre decisions, de manifestar-ho almenys, de manifestar que vol prendre decisions. Des d'ací li done i li mostre la meua total disposició institucional a recolzar-lo institucionalment allò on faça falta per garantir l'estabilitat política. Si vosté pren eixa decisió, que no és altra cosa només que suspendre de militància o cessar algun alt càrrec del seu govern mentres acabe el procediment judicial.

Senyor Camps, com deia Cicerón de les injustícies, en la corrupció també passa el mateix: hi ha dos responsabilitats, la de qui comet la corrupció, la practica, i aquells que, podent, no fan res per a evitar-la. I hui vosté segurament no l'ha pogut evitar en alguns casos, però pot fer molt per a donar una senyal molt clara que les coses no poden continuar avançant conforme han avançat en esta comunitat. Aprofite, per tant, esta ocasió, perquè li vindrà bé a vosté, ens vindrà bé a tots i estic convençut que li vindrà bé a la imatge de la nostra comunitat.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.
Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.
Señor Pla.

Hablar de unas cuestiones, dejarse en el tintero otras cuestiones, en el discurso, me parece que no es lo que corresponde cuando con el dedo se acusa de esa manera, señor Pla.

Mire, usted lo ha dicho, el trabajo en la política siempre es honorable, el de todos los políticos. Renuncian a muchas cosas, se empeñan en mejorar todos los días el ámbito de su responsabilidad para que sus conciudadanos tengan el mejor pueblo, la mejor ciudad, la mejor comunidad.

La presunción es un elemento fundamental en nuestra democracia, y lo es mientras nadie demuestre lo contrario. Son muchos casos en los que en algún momento alguien, con el dedo acusador, generó una inquietud personal o familiar que luego se sustanció como que la acusación no tenía ningún tipo de base, ningún tipo de base, señor Pla.

Yo he leído titulares en donde aparecen nombres muy importantes de su partido, importantísimos, importantísimos. Y no estoy pidiéndole a nadie que se obre en consecuencia, porque posiblemente ese titular responda a cuestiones de la vida interna de su propio partido. Pero no le he escuchado a usted todavía decir exactamente qué es lo que piensa de ese titular aquí.

¿Cómo es posible que venga usted a hacer una reflexión de estas características cuando tiene una relación inmensa de casos, de imputaciones, de situaciones (*veu*) del Partido Socialista en toda la Comunidad Valenciana?

¿Cómo es posible que venga usted a hablar de estas cosas sin contar...

El senyor president:

Señor Such. (*El senyor president colpeja amb la maceta*)

El senyor president del Consell:

... cuál es su opinión respecto de esta inmensa relación de cuestiones que, de arriba a abajo de la Comunidad Valenciana, tiene su propio partido?

Confío plenamente en la justicia, confío plenamente también en mis compañeros de partido y confío plenamente en los políticos de cualquier partido político. Creo que también le damos a la democracia un impulso importante de calidad y de excelencia si hacemos que las cosas vayan por el camino que corresponde. Y yo estoy convencido que todos mis conciudadanos, que todos los valencianos quieren que el presidente de la Generalitat tenga la suficiente tranquilidad para asumir cada cuestión conforme corresponde, y fundamentalmente aquí, en la estricta aplicación del estado de derecho. Cualquier otra decisión por mi parte, estoy completamente convencido sería distinta a lo que opina la mayoría de mis conciudadanos, que quieren al frente del gobierno equilibrio, tranquilidad, sensatez y responsabilidad, y que cada cual actúe conforme nuestras normas exigen que actuemos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustre senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa. El senyor Ribó té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Bé, quan el dimarts jo començava a preparar esta pregunta, és obligació plantejar-se quines respostes ens donaran. I vaig pensar, avui hi haurà política de...

El senyor president:

¡Señor...! ¡Señores, por favor!

El senyor Ribó i Canut:

... vaig anar a tallar-me el monyo i este matí m'he ficat fixador per no despenjar-me, eh (*rialles*).

I mire vosté, jo no vull acoquinar-lo, eh. No li vaig a parlar ni de Calp, ni de Tavernes, ni d'Alacant, ni de...

El senyor president:

¡Por favor!

El senyor Ribó i Canut:

Ni de Ciegsa, ni de Terra Mítica. Però només li vull parlar de les coses que han passat, que han aparegut des que vosté i jo debatèrem aquí fa, crec que són, setze dies.

Mire, quatre exministres del govern d'Aznar han de testificar en l'assumpte Fabra, quatre exministres i un conseller. El fiscal anticorrupció acusa l'alcalde d'Orihuela, d'Oriola, i a cinc regidors del Partit Popular. Una d'elles asseguda en les seues files. Un altre secretari autonòmic de la conselleria d'Agricultura. D'Oriola, titulars contínuament. De cintes, de gravacions, de centenars de milions, etcètera, etcètera. Un famós empresari distribueix continguts d'altres cintes. Jo quasi li proposaria una

mesura molt concreta. Es podria fer una pel·lícula a la Ciutat de la Llum titulada *Corrupción en Orihuela*, perquè segur que podrien amortitzar les inversions.

Tercer element, sotsecretari de territori, número 3 de la conselleria. Li compra a deu entitats religioses d'Alcoi una finca d'aproximadament 40 hectàrees, a menys d'un quilòmetre d'un projecte d'un camp de golf, hotel i urbanització. Pobre, pobre. Encara que els terrenys es poden revaloritzar fins a més de vint vegades, no s'havia assabentat del projecte. Depén de la seua conselleria, però és tan despistat que no s'havia assabentat.

Mire, senyor Camps, jo li pregunte, ¿com aconseguieix en tan poc de temps que el seu partit acumule tants casos de presumpta corrupció? Són un fenomen, eh. Estan superant fins i tot a Gil. (*Remors*)

El senyor president:

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente. (*El president colpeja amb la maceta*)

Señor Ribó.

Efectivamente hace unas cuantas semanas usted y yo hablamos de esta cuestión. Desde que hablamos usted y yo, le pedí que pidiese disculpas a esta cámara y a las personas que usted había acusado, y que el juez dijo que no eran acusaciones que tuviesen base alguna, que pidiese disculpas. Todavía no he escuchado sus disculpas.

Le vuelvo a repetir lo dijo la juez de usted, por si acaso todavía se le ha olvidado. Es que es una pena que se le olviden estas cosas antes de hacer las acusaciones a las que usted está tan acostumbrado. «En consecuencia y por cuanto se ha explicitado, la conducta observada por la acusación popular representada por don Joan Ribó es digna de ser tachada de temeraria a los efectos prevenidos en los artículos 240 y 274 y concordantes de la Ley de enjuiciamiento criminal».

Le pediría, por favor, porque yo creo que la democracia autonómica valenciana se merece que usted, que fue el acusador en aquellas circunstancias, y que luego fue condenado en costas. Que por cierto, me encantaría, porque se lo pregunté y no me lo dijo, de dónde se pagó esas 500.000 pesetas a las costas que produjo aquella acusación. (*Remors*) Me encantaría saberlo. Que nos diga a todos los miembros de esta cámara si va a pedir o no disculpas públicas (*el president colpeja amb la maceta*) por la acusación pública que usted hizo en aquel momento. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Señores, señores... Señores diputados, a veces parece que no respeten la libertad de expresión. (*Remors*)

Senyor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Senyor Camps.
Fem un tracte...

El senyor president:

Señores...